

Arbitrale beslissing 10 juli 2019

**BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT**

**GEDEELTELIJKE ARBITRALE UITSPRAAK**

Zaak **152/19**

Arbitragecollege samengesteld uit :

De heer Marc Boes, voorzitter, de heren Marinus Vromans en Jacques Richelle, arbiters.

Zittingen: 27 juni 2019, 1 en 2 juli 2019

---

In de zaak van:

**1. Yellow-Red KV Mechelen**, stamnummer 25, als ook in de vorm van (a) **Yellow-Red KV Mechelen NV**, met maatschappelijke zetel te Kleine Nieuwedijkstraat 53, 2800 Mechelen en met ondernemingsnummer 0479.448.630 ; (b) **Jeugdacademie YR KV Mechelen VZW**, met maatschappelijke zetel te Kleine Nieuwedijkstraat 53, 2800 Mechelen en met ondernemingsnummer 0875.123.607;

beiden hierna aangeduid als “**KV Mechelen**”;

met als raadslieden Joost Everaert, Thomas Declerck en Basil Saen, advocaten met kantoor te 1150 Brussel, Tervurenlaan 268A;

**2. Association Football Clubs Tubize VZW**, met zetel te Allée des Sports 7, 1480 Tubeke en met ondernemingsnummer 0442.188.752;

hierna aangeduid als “**Tubize**”;

met als raadsman Olivier Martins, advocaat met kantoor te 1060 Brussel, Henri Wafelaertstraat 31;

**3. Koninklijke Sporting Club Lokeren NV**, met maatschappelijke zetel te 9160 Lokeren, Daknamstraat 91 en met ondernemingsnummer 0408.102.952;

hierna aangeduid als “**Sporting Lokeren**”;

met als raadsman Walter Van Steenbrugge, advocaat met kantoor te 9030 Mariakerke, Durmstraat 29;

**4. De VZW Supportersorgaan Malinwa**, met maatschappelijke zetel te 2800 Mechelen, Kleine Nieuwedijkstraat 53 en met ondernemingsnummer 0441.193.612,

hierna aangeduid als “**Malinwa**”;

met als raadsman Tim De Hertogh, advocaat met kantoor te 2800 Mechelen, Cellebroedersstraat 13;

**5. De VZW KV Mechelen Support**, met maatschappelijke zetel te 2800 Mechelen, Kleine Nieuwedijkstraat 53 en met ondernemingsnummer 0685.986.671,

hierna aangeduid als “**Mechelen Support**”;

met als raadsman Tim De Hertogh, advocaat met kantoor te 2800 Mechelen, Cellebroedersstraat 13;

**6. De heer Aico LUYPAERT**, wonende te 2800 Mechelen, Stuyvenbergbaan 60;

hierna aangeduid als “**Luypaert**”;

met als raadsman Nicolas Janssens, advocaat met kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27;

**7. De heer Dejan VELJKOVIC**, wonende te 2140 Borgerhout (Antwerpen), Luitenant Lippenslaan 50/3;

hierna aangeduid als “**Veljkovic**”;

met als raadsliden Kris Luyckx en Bart Verbelen, advocaten met kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122/14;

**8. De heer Johan Elisabeth Lodewijk TIMMERMANS**, wonende te 2400 Mol, Münchenlaan 4;

hierna aangeduid als “**Timmermans**”;

met als raadsliden Patrick Waeterinckx en Ruben Van Herpe, advocaten met kantoor te 2018 Antwerpen, Broederminstraat 9;

**9.** De heer **Olivier SOMERS**, wonende te 3140 Keerbergen, Kempervendreef 13;

hierna aangeduid als “**Somers**”;

met als raadslieden Peter Roosens, advocaat met kantoor te 3000 Leuven, Arnould Nobelstraat 40 bus 0102 en Frédéric Thiebaut, advocaat met kantoor te 2800 Mechelen, Frederik de Merodestraat 6;

**10.** De heer **Stefaan VANROY**, wonende te 1850 Grimbergen, Wielewaallaan 6;

hierna aangeduid als “**Vanroy**”;

met als raadsman Luk Delbrouck, advocaat met kantoor te 3500 Hasselt, Maastrichterstraat 99;

**11.** De heer **Thierry STEEMANS**, wonende te 2801 Heffen (Mechelen), Tisseltbaan 1 / A,

hierna aangeduid als “**Stemans**”;

met als raadsman Joris Van Cauter, advocaat met kantoor te 9000 Gent, Gustaaf Callierlaan 175;

**12.** De heer **Walter MORTELMANS**, wonende te 9140 Temse, Arthur Van Daelestraat 7;

hierna aangeduid als “**Mortelmans**”;

met als raadslieden Hugo Vandenberghe, advocaat met kantoor te 1850 Grimbergen, d’Overschielaan 40, Jacques Arnauts-Smeets & Steven Van de Kerkhof, advocaten met kantoor te 2230 Herselt, Aarschotsesteenweg 7;

## **ALLEN APPELLANTEN**

### **TEGEN:**

**13.** De **VZW Koninklijke Belgische Voetbalbond**, met maatschappelijke zetel te 1020 Brussel, Houba de Strooperlaan 145 en met ondernemingsnummer 0403.543.160;

hierna aangeduid als “**KBVB**”;

met als raadslieden Elisabeth Matthys, Audry Stévenart en Hans Van Bavel, advocaten met kantoor te 1000 Brussel, Central Plaza -Loksumstraat 25;

**14. Het Bondsparket van de vzw Koninklijke Belgische Voetbalbond**, met zetel te 1020 Brussel, Houba de Strooperlaan 145;

hierna aangeduid als “**het Bondsparket**”;

## **GEÏNTIMEERDEN**

### **EN:**

**15. Waasland-Beveren**, stamnummer 4068, als ook in de vorm van (a) **CVBA Waasland Beveren Linkeroever** (“WAVOLO”), met maatschappelijke zetel te Stadionplein 1 te 9120 Beveren, met ondernemingsnummer 0534.979.348 en (b) de **V.Z.W. Koninklijke Voetbalclub Red Star Waasland-Sportkring Beveren**, met zetel te Watermolenstraat 104, 9111 Sint-Niklaas en met ondernemingsnummer 0418.925.875;

beiden hierna aangeduid als “**Waasland-Beveren**”;

met als raadsman Kristof De Saedeleer, advocaat met kantoor te 1700 Dilbeek, Eikelenbergstraat 20;

**16. KFCO Beerschot-Wilrijk NV**, met maatschappelijke zetel te 2020 Antwerpen, Atletenstraat 80, stamnummer 155 en met ondernemingsnummer 0698.992.391;

hierna aangeduid als “**Beerschot-Wilrijk**”;

met als raadsliden Thomas Gillis en Dominique De Waele, advocaten met kantoor te 9000 Gent, Vlaanderenstraat 78;

**17. De heer Dirk HUYCK**, wonende te 9100 Sint-Niklaas, De Cleenestraat 19;

hierna aangeduid als “**Huyck**”;

met als raadsman John Maes, advocaat met kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 271 bus 8.1;

**18. De heer Olivier SWOLFS**, wonende te 2930 Brasschaat, Louislei 59;

hierna aangeduid als “**Swolfs**”;

met als raadsliden Bram De Man en Jan De Man, advocaten met kantoor te 2900 Schoten, Venstraat 153a;

**19.** De heer **Jozef VAN REMOORTELE**, wonende te 9130 Verrebroek, Verheyenpplein 8;  
hierna aangeduid als “**Van Remoortel**”;

met als raadsman Elisa Van Bocxlaer, advocaat met kantoor te 1700 Dilbeek, Eikelenbergstraat 20;

**20.** De heer **Evert MAESCHALCK**, wonende te 3140 Keerbergen, Bamberg 17;

hierna aangeduid als “**Maeschalck**”;

met als raadsman Marijn Van Nooten, advocaat met kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 65/11;

**21.** De heer **Walther CLIPPELEYR**, wonende te 2650 Edegem, Koning Albertlei 22;

hierna aangeduid als “**Clippeleyr**”;

met als raadsman Luc Deleu, advocaat met kantoor te 1700 Dilbeek, Eikelenberg 20;

**22.** De heer **Thomas TROCH**, wonende te 8200 Brugge, Klokke-Zuid 6;

hierna aangeduid als “**Troch**”;

met als raadsman Karel Simaey, advocaat met kantoor te 8211 Aatrijke, Brugsestraat 48;

## **TUSSENKOMENDE PARTIJEN**

---

### **I. INLEIDING**

1.1 De aan het arbitragecollege voorgelegde zaak betreft een zaak van mogelijke competitievervalsing en/of inbreuken op de meldingsplicht van competitievervalsing zoals genoemd in artikel 2006.1 (“*Competitievervalsing: definitie – boordeling door bondsinstanties*”) en artikel 2006.2 (“*Meldingsplicht*”) en de daarmee verbonden sancties (artikelen B2008 en B2009 van het Reglement van de KBVB – hierna het “**Bondsreglement**”) in verband met de wedstrijd tussen KV Mechelen en Waasland Beveren van 11 maart 2008 (speeldag 30 in Klasse 1A seizoen 2017-2018).

1.2 Met nog één wedstrijd te spelen op 11 maart 2018 (speeldag 30) stonden o.a. de volgende wedstrijden op het programma:

- KV Mechelen – Waasland-Beveren
- KAS Eupen – Excel Moeskroen

Zowel Waasland-Beveren als Excel Moeskroen waren op basis van de rangschikking zeker van het behoud in afdeling 1A.

Bovenstaande wedstrijden waren bepalend voor de degradatie van 1A naar 1B van hetzij KV Mechelen, hetzij KAS Eupen en werden – net als alle andere wedstrijden in afdeling 1A - op hetzelfde moment gespeeld, zoals voorzien in artikel B1517 van het Bondsreglement, aangezien het wedstrijden betreft van de laatste speeldag (speeldag 30).

KV Mechelen won van Waasland-Beveren met 2-0. KAS Eupen won tegen Excel Moeskroen met 4-0.

KV Mechelen degradeerde naar 1B (seizoen 2018-2019).

1.3 Op 14 november 2018, werd door de heer E. Verhaegen, Onderzoekscoördinator bij de KBVB, een onderzoek gestart naar beweerde competitievervalsing van de degradatiestrijd in afdeling 1A tijdens het seizoen 2017-2018.

Op 23 april 2019, stelde het Bondsparket van de KBVB de disciplinaire vervolging in voor de Geschillencommissie Hoger beroep van het Profvoetbal (hierna de “**GCHBP**”) tegen KV Mechelen en 14 andere partijen wegens beweerde daden van competitievervalsing en/of niet-naleving van de meldingsplicht (onder artikelen B2006.1, B2006.2 en B243.6.62 van het Bondsreglement) in verband met de wedstrijd KV Mechelen – Waasland-Beveren van 11 maart 2018.

Op 1 juni 2019, heeft de GCHBP haar beslissing genomen (hierna de “**Bestreden Beslissing**”).

De Bestreden Beslissing veroordeelt KV Mechelen tot o.a. degradatie naar 1B.

De Bestreden Beslissing legt bijkomende sancties aan KV Mechelen en een aantal andere partijen op.

KV Mechelen en een aantal andere partijen hebben verhaal ingediend voor het BAS tegen de Bestreden Beslissing (zie verder Sectie III – Voorwerp van de vorderingen).

Een aantal partijen zijn in deze procedure voor het BAS tussengekomen.

## **II. DE PROCEDURE**

2.1 Gelet op het groot aantal partijen werd een eerste zitting gehouden op 27 juni 2019 op de zetel van het BAS met het oog op de praktische organisatie van het verloop van de pleidooien.

Tijdens deze zitting heeft geen van de partijen bezwaar gemaakt tegen de wijziging van de locatie van de zittingen naar het adres Beneluxlaan 22 te Vilvoorde.

Tijdens deze zitting werd aan partijen gevraagd om eventuele bezwaren tegen de publicatie van de in deze zaak te nemen beslissing op de website van het BAS ([www.bas-cbas.be](http://www.bas-cbas.be)) uiterlijk op 1 juli 2019 mede te delen. Geen van de partijen heeft tijdens de zitting van 1 juli 2019 bezwaar tegen deze publicatie gemaakt.

Gelet op de rechtspraak van het Hof van de Rechten van de Mens heeft het arbitragecollege op deze zitting ook beslist dat de zittingen openbaar zijn, voor zover tijdens de behandeling van de zaak niet zou worden vastgesteld dat zwaarwegende redenen zich daartegen zouden verzetten.

Tijdens de zitting van 2 juli 2019 werd op verzoek van mr. Delbrouck de deuren korte tijd gesloten.

2.2 De conclusies werden op regelmatige wijze ingediend.

De partijen hebben vervolgens hun conclusies en middelen mondeling toegelicht op de zittingen van 1 en 2 juli 2019.

Vervolgens werden de debatten gesloten en heeft het arbitragecollege de zaak in beraad genomen.

### III. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

3.1 KV Mechelen vordert:

- voorafgaandelijk: vast te stellen dat de vervanging van de heer Herman Verbist door de heer Frédéric Carpentier als Voorzitter van de Arbiters van het BAS ongeldig is (schending van de artikelen 2, 3 en 4 van het BAS Reglement), en voor recht te zeggen dat de procedure voor het BAS *ab initio* hernomen moet worden nadat Mr Kris Wagner, gelet op artikel 12.5 van het BAS Reglement, zich heeft teruggetrokken in deze zaak en vervangen is door een ander lid van het Bondsparket;
- in hoofdorde: de tuchtvervolgning nietig, minstens onontvankelijk wegens schending van artikel 6 EVRM te verklaren;
- in ondergeschikte orde:
  - de vrijwillige tussenkomsten van Lokeren, Tubize en Beerschot-Wilrijk onontvankelijk te verklaren, en verder geen rekening te houden met de standpunten van deze partijen;
  - in ieder geval de vorderingen van Tubize onontvankelijk te verklaren;
  - de tuchtvervolgning op te schorten totdat een uitspraak in kracht van gewijsde is gedaan in het strafrechtelijk dossier, minstens totdat KV Mechelen inzage heeft verkregen in het strafdossier en zodoende haar verdediging kan doen gelden in een eerlijk proces en met respect voor haar rechten van verdediging;

- in meer ondergeschikte orde:
  - de vrijwillige tussenkomsten van Lokeren, Tubize en Beerschot-Wilrijk onontvankelijk te verklaren, en verder geen rekening te houden met de standpunten van deze partijen;
  - in ieder geval de vorderingen van Tubize onontvankelijk te verklaren;
  - in toepassing van artikel 16 van het BAS Reglement *jo.* artikel 19 lid 3 Ger.W., de KBVB te gelasten om bij het federaal parket de volgende stukken op te vragen: (i) de processen-verbaal met de volledige transcripties van de telefoontaps waarvan sprake in het tuchtdossier; (ii) de telefoontaps zelf; en (iii) de spijtoptantverklaringen van de heer Veljkovic;
  - partijen vervolgens toe te laten over deze stukken te concluderen;
- in meer ondergeschikte orde:
  - de vrijwillige tussenkomsten van Lokeren, Tubize en Beerschot-Wilrijk onontvankelijk te verklaren, en verder geen rekening te houden met de standpunten van deze partijen;
  - in ieder geval de vorderingen van Tubize onontvankelijk te verklaren;
  - de degradatie van KV Mechelen af te wijzen als onontvankelijk in toepassing van artikel B1711 141 van het Bondsreglement dan wel in toepassing van artikel B1905 van het Bondsreglement;
  - alle andere vorderingen ten aanzien van KV Mechelen af te wijzen als ongegrond bij gebreke aan enige daden van competitievervalsing en/of niet-naleving van de meldingsplicht onder artikelen B2006.1, B2006.2 en B243.6.62 van het Bondsreglement en/of enige schuld daaraan;
- in ieder geval: de KBVB te veroordelen tot alle kosten van het onderzoek en het geding, zowel in eerste aanleg voor de GCHBP als in graad van beroep voor het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.”

3.2 Tubize vordert voor recht te zeggen dat de beslissing van 1 juni 2019 genomen door de Geschillencommissie Hoger Beroep voor het Profvoetbal in strijd is met de artikelen B.2008.211, B.2008.212, 1<sup>ste</sup> lid en B.2008.213 en teniet dient te worden gedaan, minstens hervormd. Bijgevolg, de vordering van A.F.C. TUBIZE onontvankelijk en gegrond te verklaren en te zeggen voor recht dat Yellow Red KV MECHELEN dient gedegradeerd te worden naar eerste klasse amateurs.



### 3.3 Lokeren vordert:

- Haar beroep ontvankelijk te verklaren voor zover er in hoofde van Lokeren een belang wordt aangenomen, zoals uiteengezet in haar verzoekschrift tot hoger beroep ingediend op 7 juni 2019 en hierboven;
- Het beroep van Lokeren gegrond te verklaren en diens gevolge:
  - o De beslissing van de GCHBP in die mate te hervormen dat Waasland-Beveren, en alle vier haar bestuurders worden veroordeeld voor competitievervalsing (namelijk (poging tot) *matchfixing* en inbreuken op de meldingsplicht) en Waasland-Beveren te veroordelen tot de degradatie;
  - o De beslissing van de GCHBP voor het overige te bevestigen; en
  - o In ieder geval, mocht het BAS beslissen tot de loutere degradatie van KV Mechelen naar 1B en tot de vrijspraak van Waasland Beveren, voor recht te zeggen dat Lokeren overeenkomstig artikel B1532.12 van het Bondsreglement in 1A gehandhaafd blijft.

### 3.4. Malinwa vordert:

Haar verhaalsmiddel ontvankelijk en gegrond te verklaren, en de beslissing van de GCHBP d.d. 1 juni 2019 teniet te doen en te hervormen als volgt, en te doen wat de GCHBP had moeten doen:

- a) De initiële vordering tot vrijwillige tussenkomst van KV Mechelen Support VZW ontvankelijk te verklaren, en vervolgens,
- b) De initiële Bondsactie van 23/04/2019 ten laste van KV Mechelen integraal onontvankelijk te verklaren; minstens, in ondergeschikte orde, deze onontvankelijk te verklaren voor wat het onderdeel van de degradatie van KV Mechelen betreft.
- c) Huidige arbitrageprocedure te schorsen totdat, gelet op de formele inverdenkingstelling van KV Mechelen, een beschikking tot buitenvervolginstelling c.q. een uitspraak ten gronde in kracht van gewijsde omtrent de ten laste gelegde feiten is tussengekomen in het kader van het Gerechtelijk onderzoek onder leiding van Onderzoeksrechter P. Noelmans, onderzoeksrechter bij de Rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Tongeren, gekend onder dossiernummer 104/2018 en notitienummer TG10.98.1290/17.
- d) Minstens de vordering van het Bondsparket opzichtens KV Mechelen ongegrond te verklaren en KV Mechelen vrij te spreken.

e) In hoogst ondergeschikte orde en slechts voor zover het BAS van oordeel zou zijn dat de schuld van KV Mechelen bewezen is en de degradatiesanctie t.o.v. KV Mechelen dient bevestigd te worden, vordert Malinwa:

- de puntenhandicap op grond van artikel B2008.2.24.242 en B1920 te beperken tot de minimum puntenhandicap van 3 punten, conform artikel B1920.3 te verdelen over twee periodes en af te ronden naar de lagere eenheid.
- De sportieve sancties van verbod op deelname aan de Beker van België en de Europese beker niet te willen uitspreken.

3.5. Mechelen Support stelt dezelfde vordering als Malinwa.

3.6. Luypaert vordert:

Aan hem akte te verlenen van zijn verhaal tegen de beslissing van de GCHBP van 1 juni 2019 in de procedure gekend onder dossiernummer 43/001.18, zijn verhaal toe te wijzen als ontvankelijk en gegrond, dienvolgens de beslissing van de GCHBP van 1 juni 2019 te vernietigen en te hervormen als volgt, doende wat de GCHBP had moeten doen:

- a) zijn initiële vordering tot vrijwillige tussenkomt ontvankelijk te verklaren,
- b) de initiële Bondsactie van 23 april 2019 lastens KV Mechelen onontvankelijk te verklaren, minstens, in ondergeschikte orde, deze onontvankelijk te verklaren voor wat het onderdeel van de degradatie van KV Mechelen betreft,
- c) verder, in hoofdorde, huidige procedure te schorsen totdat, gelet op de formele inverdenkingstelling van KV Mechelen in het strafdossier, een beschikking tot buitenvervolginstelling dan wel een uitspraak ten gronde in kracht van gewijsde omtrent de ten laste gelegde feiten is tussengekomen in het kader van het lopende gerechtelijk onderzoek gekend onder dossiernummer 104/2018 en notitienummer TG10.98.1290/17,
- d) minstens, in ondergeschikte orde, de initiële Bondsactie tegen de KV Mechelen ongegrond te verklaren en deze vrij te spreken,
- e) meer ondergeschikt - voor zover het BAS van oordeel zou zijn dat de schuld van KV Mechelen bewezen is en de degradatiesanctie tegen KV Mechelen dient bevestigd te worden, vordert Luypaert de puntenhandicap op grond van artikel B2008.2.24.242 en B1920 te beperken tot de minimum puntenhandicap van 3 punten, conform artikel B1920.3 te verdelen over twee periodes en af te ronden naar de lagere eenheid, alsook de sportieve sancties van verbod op deelname aan de Beker van België en de Europese beker niet te willen uitspreken, in elk geval deze sancties minstens te verminderen op grond van verzachtende omstandigheden.

### 3.7. Veljkovic vordert:

Zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de beslissing van de Geschillencommissie Hoger Beroep voor het Profvoetbal d.d. 1 juni 2019 teniet te doen en te hervormen als volgt, en te doen wat de Geschillencommissie Hoger Beroep voor het Profvoetbal had moeten doen:

- a) In hoofddeorde zich onbevoegd verklaren om kennis te nemen van de vordering van het Bondsparket ten laste van hem en deze derhalve af te wijzen als onontvankelijk, minstens ontoelaatbaar;
- b) Ondergeschikt, huidige arbitrageprocedure, wat hem betreft af te splitsen en uit te stellen totdat definitief uitspraak is gedaan door de bevoegde strafrechter over de bekrachtiging van het ondertekende memorandum van 19 november 2018 en over de tegen hem ingestelde strafvervolgning;
- c) Kosten als naar recht.

### 3.8 Timmermans vordert:

Nopens de procedure:

- In hoofddeorde: de Tuchtprocedure onontvankelijk te verklaren wegens schending van artikel 6 EVRM
- In ondergeschikte orde: het onderzoeksverslag van de Onderzoekscoördinator te weren uit de debatten en vast te stellen dat hij moet worden vrijgesproken bij gebrek aan behoorlijk verzameld bewijs;
- In meer ondergeschikte orde:
  - de tuchtprocedure op te schorten tot een uitspraak in kracht van gewijsde is gedaan in het strafdossier in het Gerechtelijk Onderzoek voor de Rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Tongeren;
  - minstens de tuchtprocedure op te schorten tot hij inzage heeft verkregen in het strafdossier in het Gerechtelijk Onderzoek voor de Rechtbank van Eerste Aanleg Limburg, afdeling Tongeren en zijn verdediging in deze tuchtprocedure kan doen gelden;

Nopens de grond van de zaak hem vrij te spreken van de hem ten laste gelegde feiten;

De KBVB veroordelen tot alle kosten van het onderzoek en het geding, zowel in eerste aanleg voor de Geschillencommissie als in graad van beroep voor het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.

### 3.9 Somers vordert:

*In limine litis*, alvorens verder uitspraak te doen over het verhaal/beroep:

- Vast te stellen dat de aanstelling van het arbitragecollege door de heer Carpentier onregelmatig is, zoals ook alle andere beslissingen die de heer Carpentier als voorzitter van de Arbiters genomen heeft, en voor recht zeggen dat de procedure voor het BAS *ab initio* hernomen moet worden.
- Vast te stellen dat de heer Wagner niet voor het bondsparket kan optreden in het kader van de voorliggende procedure gelet op het verbod vervat in artikel 12.5. BAS-reglement, de conclusie meegedeeld door de heer Wagner voor het bondsparket uit de debatten te weren en de verdere behandeling van de zaak op te schorten totdat de heer Wagner zich teruggetrokken heeft en vervangen is door een ander lid van het bondsparket.
- Uitspraak te doen over zijn eigen bevoegdheid, in toepassing van artikel 19.3. BAS-reglement, en te zeggen voor recht te zeggen dat de einduitspraak die het in deze zaak zal doen geen arbitrale uitspraak is in de zin van artikel 1713 §9 Gerechtelijk Wetboek, noch in de zin van artikel 27 BAS-reglement.

Eens de zaak in staat is om behandeld te worden, zijn verhaal/beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

De aangevochten beslissing te vernietigen en vervolgens:

- In hoofdorde

Vast te stellen dat het recht op een eerlijk proces ten aanzien van hem, in de zin van artikel 6 EVRM, op ernstige en onherstelbare wijze geschonden is en de tuchtvordering onontvankelijk te verklaren.

- In ondergeschikte orde

In de mate dat het BAS de tuchtvordering niet onontvankelijk verklaart, de verdere behandeling van de tuchtprocedure op te schorten totdat er een definitieve uitspraak is in de strafzaak, of minstens tot hij inzage en afschrift gekregen heeft van het volledige strafdossier.

- In meer ondergeschikte orde

In de mate dat het BAS de tuchtvordering niet onontvankelijk verklaart, noch de tuchtprocedure opschort en overgaat tot een beoordeling van de tenlasteleggingen op basis van het tuchtdossier, hem vrij te spreken van alle tenlasteleggingen.

– In meest ondergeschikte orde

In de mate dat het BAS de tenlasteleggingen, of een deel ervan, gegrond zou verklaren, de aan hem opgelegde sanctie te beperken tot een schorsing van 1 jaar met uitstel (cf. artikelen B2009.21 *juncto* B1903.1).

De KBVB in elk geval te veroordelen tot de kosten van het geding, zowel de kosten in eerste aanleg bij de KBVB als de kosten in beroep bij het BAS.

3.10. Vanroy vordert:

In hoofdorde: de tuchtvordering onontvankelijk te verklaren wegens schending van artikel 6 E.V.R.M.;

In ondergeschikte orde:

- De tuchtprocedure op te schorten tot tussenkomst van een in kracht van gewijsde getreden uitspraak in het strafdossier naar aanleiding van het lopende Gerechtelijk Onderzoek naar private omkoping en witwassen in de Belgische voetbalwereld onder leiding van de onderzoeksrechter van de Rechtbank eerste aanleg Limburg – afdeling Tongeren met referte 18/009 en notitienummers FD.35.96.51/2017 - TG.10.98.1290/17;
- De vrijwillige tussenkomsten van Sporting Lokeren, AFC Tubize en KFCO Beerschot-Wilrijk onontvankelijk te verklaren en verder geen rekening te houden met de standpunten van deze partijen;

In uiterst ondergeschikte orde:

- De tuchtprocedure op te schorten totdat hij inzage heeft verkregen in het strafdossier in het Gerechtelijk Onderzoek voor de Rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Tongeren met referte 18/009 en notitienummers FD.35.96.51/2017 - TG.10.98.1290/17.
- De vrijwillige tussenkomsten van Sporting Lokeren, AFC Tubize en KFCO Beerschot-Wilrijk onontvankelijk te verklaren en verder geen rekening te houden met de standpunten van deze partijen;

In meest ondergeschikte orde: in zoverre de ontvankelijkheid van de tuchtprocedure wordt uitgesproken en niet ingegaan wordt op de opschorting van deze tuchtprocedure, *quod non*, de vordering ten aanzien van hem als ongegrond af te wijzen en hem vrij te spreken van de hem ten laste gelegde feiten;

In ieder geval: De KBVB te veroordelen tot alle kosten van het geding zowel wat betreft de kosten voor de GCHBP, alsmede voor de kosten van het geding in graad van beroep (onderhavige procedure).

3.11 Steemans vordert:

Zijn hoger beroep tegen de beslissing van de GCHBP *de dato* 1 juni 2019 ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Voorafgaandelijk te zeggen voor recht dat artikel 6 EVRM van toepassing is in onderhavige zaak.

In hoofdorde: vast te stellen dat de bondsvordering laattijdig werd ingesteld en bijgevolg onontvankelijk is.

In ondergeschikte orde: onderhavige disciplinaire procedure te schorsen tot er een in kracht van gewijsde getreden uitspraak is geweest in de strafprocedure gekend onder notitienummer FD10.96.51/17.

In meer ondergeschikte orde: vast te stellen dat het recht op een eerlijk proces, waaronder het recht van verdediging en het recht op tegenspraak, ten opzichte van hem manifest en onherstelbaar geschonden is en dienvolgens de disciplinaire vordering onontvankelijk te verklaren.

In uiterst ondergeschikte orde: i) vast te stellen dat de 35 stukken uit het strafdossier met notitienummer FD10.96.51/17 op onregelmatige wijze werden bekomen, ii) deze stukken en alle stukken die hiervan het gevolg zijn of hierop steunen te weren uit het disciplinair dossier en iii) hem vrij te spreken voor de hem tenlastegelegde feiten bij gebreke aan wettig vergaard bewijs.

3.12. Mortelmans vordert:

Zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond te horen verklaren;

Dienvolgens,

1. Te oordelen dat de Geschillencommissie Hoger Beroep zonder rechtsmacht was, en zonder enige rechterlijke bevoegdheid ten aanzien van hem, derhalve de bestreden beslissing te vernietigen en zich verder zonder rechtsmacht te verklaren.
2. Minstens te horen zeggen dat de vordering van de Bondsprocureur tegen hem onontvankelijk is gezien miskennis van het internationaal verdragsrechtelijk gewaarborgde rechtsbeginsel “non bis in idem;”
3. Minstens te horen zeggen voor recht dat de vordering van de Bondsprocureur tegen hem onontvankelijk is wegens schending van de rechten van verdediging en de wapengelijkheid der procespartijen, minstens dient te procedure te worden geschorst in

afwachting van een definitieve in kracht van gewijsde getreden beslissing inzake het strafonderzoek tegen hem;

4. In meer ondergeschikte orde, de vordering van de Bondsprocureur tegen hem wegens deelname aan (poging tot) competitievervalsing ongegrond te verklaren en hem vrij te spreken;
5. In uiterst ondergeschikte orde: de gevorderde sancties onontvankelijk te verklaren;”

3.13. KBVB vordert:

- De vorderingen van KV Mechelen, de heer Thierry Steemans, de heer Olivier Somers, de heer Stefaan Vanroy, de heer Johan Timmermans, de heer Dejan Veljkovic, de heer Walter Mortelmans, Sporting Lokeren, AFC Tubize ongegrond te verklaren en ze derhalve af te wijzen; eveneens in deze beslissing, te bepalen wat de gevolgen zijn m.b.t. de samenstelling van de betrokken afdelingen.
- De vorderingen van Supportersorgaan Malinwa vzw, KV Mechelen Support vzw en de heer Aico Luybaert onontvankelijk of minstens ongegrond te verklaren;
- De kosten van het geding voor de Geschillencommissie Hoger Beroep en de kosten van het onderzoek, elk provisioneel begroot op 1 EUR, aan te houden in een tussenbeslissing.
- De appellanten wiens vorderingen afgewezen werden te veroordelen tot de kosten van het geding voor het BAS.

3.14. De Bondsprocureur van KBVB vordert:

a) tegen KV Mechelen:

het hoger beroep van KV Mechelen ingesteld bij verzoekschrift bij het BAS d.d. 7 juni 2019 af te wijzen als zijnde ongegrond (of als onontvankelijk, voor het geval het arbitraal college ambtshalve enige grond tot onontvankelijkheid zou opwerpen).

b) tegen Steemans:

de beslissing van de GCHBP te bevestigen.

c) tegen Somers:

de beslissing van de GCHBP te bevestigen.

d) tegen Vanroy:

de beslissing van de GCHBP te bevestigen.

e) tegen Timmermans:

de beslissing van de GCHBP te bevestigen.

f) tegen Waasland-Beveren:

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

g) tegen Huyck:

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

h) tegen Swolfs:

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

i) tegen Walther CLIPPELEYR

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

j) tegen Van Remoortel:

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

k) tegen Myny:

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

l) tegen Veljkovic:

- Bevestiging van de beslissing *a quo*.

weliswaar in combinatie met:

- Verbetering van de materiële vergissing op blz. 224 van de beschikking *a quo* derwijze dat het woord “uitsluiten” verbeterd wordt en na verbetering luidt “aansluiten”.



m) tegen Mortelmans:

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

n) tegen Troch:

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

o) tegen Maeschalck:

Bevestiging van de beslissing *a quo*.

p) Wat betreft de vrijwillige tussenkomsten die plaatsvonden in eerste aanleg:

bevestiging van de beslissingen *a quo*.

q) Nu in het kader van de procedure voor het BAS de KBVB ook partij is geworden ingevolge art. B.1723.12 van het Bondsreglement en de kosten werden gedragen door de KBVB en niet door het Bondsparket, laat het Bondsparket het aspect de vordering m.b.t. kosten van het geding en van het onderzoek over aan de KBVB. Het Bondsparket kan die vordering niet instellen (naast de KBVB) want dat zou dubbel gebruik betekenen, maar het Bondsparket geeft voor zover als nodig wel te kennen dat het meent dat de vordering van de KBVB op dit stuk dient te worden ingewilligd gelet op de toepasselijke bepalingen uit het Bondsreglement;

3.15. Waasland-Beveren vordert:

In hoofdorde:

Het door Lokeren ingestelde hoger beroep af te wijzen als onontvankelijk, minstens wat betreft haar vraag tot aanpassing van de strafmaat en derhalve wat de tuchtvervolging van Waasland-Beveren betreft, deze af te wijzen als ongegrond.

In ondergeschikte orde:

De bondsactie tegen Waasland-Beveren onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren en deze af te wijzen.

In uiterst ondergeschikte orde:

De tuchtvervolging gekend onder dossier nummer 43/001.18 onmiddellijk op te schorten jegens Waasland-Beveren:

- Tot de afhandeling van het strafrechtelijk onderzoek;
- tot wanneer de volledige transcriptie van de telefoongesprekken, alsmede de tapes zelf waarop de gesprekken zijn vastgelegd alsook tot ieder ander PV, opgesteld in het kader

van het strafrechtelijk onderzoek, waarop de tuchtrechtelijke vervolging (on)rechtstreeks is gebaseerd, beschikbaar wordt gemaakt ten aanzien van alle vervolgte partijen.

Vervolgens, indien toch de grond van de zaak opnieuw wordt behandeld, geen sanctie op te leggen aan Waasland-Beveren.

In elk geval:

Lokeren te veroordelen tot de kosten van de procedure, aan de zijde van Waasland-Beveren begroot op 1.440,00 euro (RPV).

3.16 Beerschot-Wilrijk vordert de beslissing van de GCHBP van 1 juni 2019 te bevestigen.

3.17 Huyck vordert:

In hoofdorde:

vast te stellen dat de tuchtvordering tegen hem in graad van beroep niet aanhangig is,

dienvolgens, de beslissing van de GCHBP van 1 juni 2019 te bevestigen,

alleszins, het hoger beroep van Sporting Lokeren tegen hem onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren,

In ondergeschikte orde:

de beslissing van de GCHBP van 1 juni 2019 te bevestigen,

vast te stellen dat hij zich niet heeft schuldig gemaakt aan daden van competitievervalsing zoals vermeld in artikel B.2006.1 van het Bondsreglement,

hem vrij te spreken van deze tenlastelegging,

de sanctie wegens niet naleving van artikel B.2006.2 van het Bondsreglement te beperken tot een schorsing van één jaar met volledig uitstel.

3.18 Swolfs vordert :

- Vast te stellen dat er vanwege de KBVB noch het Bondsparket sprake is van enig verhaal tegen zijn vrijspraak voor daden van competitievervalsing;
- Vervolgens vast te stellen dat er op dat punt thans dan ook geen beschuldigingen meer worden gehandhaafd tegen hem;
- Akte hem te verlenen dat hij zich heeft neergelegd bij de schuldigverklaring wegens het niet naleven van de op hem rustende meldingsplicht in de zin van artikel B.2006.2 Bondsreglement;

- Dienvolgens het verhaal namens Sporting Lokeren - in zoverre het persoonlijk tegen hem is gericht - als niet ontvankelijk, minstens manifest ongegrond af te wijzen;
- De appellanten te veroordelen tot de betaling van de kosten van onderhavige procedure conform de bepalingen van artikel 30 van het reglement van het BAS;
- Minstens hem niet te veroordelen tot betaling van de kosten omschreven in de artikelen 28.5, 29 en 30 van het reglement van het BAS;
- Verder te doen als naar recht.

3.19 Van Remoortel vordert in conclusie:

In hoofdorde:

De vordering van Sporting Lokeren onontvankelijk te verklaren en dienvolgens de door Sporting Lokeren bestreden beslissing te bevestigen.

In ondergeschikte orde:

De vordering van Sporting Lokeren ongegrond te verklaren en dienvolgens de door Sporting Lokeren bestreden beslissing te bevestigen.

In uiterst ondergeschikte orde:

De oorspronkelijke vordering van het Bondsparket onontvankelijk, ongegrond te verklaren en dienvolgens de door Sporting Lokeren bestreden beslissing te bevestigen.

In meer uiterst ondergeschikte orde:

De behandeling van de tuchtprocedure op te schorten in afwachting van de afhandeling van de Strafprocedure;

De behandeling van de tuchtprocedure op te schorten in afwachting van het voegen van een volledige transcriptie alsook de tapes van de tapingen waarop de tuchtrechtelijke vordering stoelt en bij uitbreiding ieder ander PV opgesteld in het kader van het strafrechtelijk onderzoek waarop de tuchtrechtelijke vervolging (on)rechtstreeks is gebaseerd;

De uitvoerbaarheid van de tuchtrechtelijke beslissing in afwachting van de afhandeling van de strafprocedure op te schorten;

In elk geval:

Sporting Lokeren te veroordelen tot de kosten van de procedure, aan zijn zijde begroot op 1.440 EUR RPV.

3.20 Maeschalck vordert de beslissing van de GCHBP van 1 juni 2019, wat hem betreft, te bevestigen.

3.21. Clippeleyr vordert:

In hoofdorde,

het hoger beroep ingesteld door Sporting Lokeren niet ontvankelijk te verklaren, in zoverre tegen hem gericht;

In ondergeschikte orde, in nog meer ondergeschikte orde,

de oorspronkelijke vordering van het de bondsprocureur onontvankelijk te verklaren;

In de meest ondergeschikte orde,

de oorspronkelijke vordering van de Bondsprocureur ongegrond te verklaren.

het hoger beroep van Sporting Lokeren af te wijzen als ongegrond;

3.23. Troch heeft geen beroep ingesteld, maar heeft bij monde van zijn raadsman ter zitting gesteld dat het niet instellen van beroep niet begrepen mag worden als een erkenning van schuld in zijn voorwaardelijke veroordeling door de GCHBPV.

3.22. Olivier Myny heeft geen beroep ingesteld en is ook niet tussengekomen in de procedure voor het BAS.

#### **IV. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS**

4.1. De bevoegdheid van het BAS wordt niet betwist, behalve door Mortelmans, die stelt dat de GCHBP, wat hem betreft, geen rechtsmacht had en in het verlengde daarvan, het BAS evenmin rechtsmacht heeft.

Daar deze bevoegdheidsbetwisting onlosmakelijk verbonden is met de specifieke situatie van en de specifieke aard van de opgelegde sanctie aan Mortelmans, en gelet op de draagwijdte van deze gedeeltelijke beslissing, dient nu nog geen beslissing te worden genomen over deze specifieke bevoegdheidsvraag.

4.2. Voor het overige wordt de bevoegdheid van het BAS niet betwist. Die bevoegdheid van het BAS volgt voor het overige uit artikel B1723.12 van het Bondsreglement en artikel 1 van het Reglement van het BAS.

#### **V. DE REGELMATIGHEID VAN DE SAMENSTELLING VAN HET ARBITRAGECOLLEGE**

5.1. Somers stelt dat de beslissing van de Raad van Bestuur van het BAS van 25 maart 2019 dat de heer Verbist *'zich tijdens een periode van minstens 6 maanden zal onthouden van elke*

*tussenkoms in voetbaldossiers*’, en dat de heer Carpentier *‘de voetbalzaken zal opvolgen’*, onregelmatig is.

5.2. Deze ‘occulte’ beslissing van de raad van bestuur, aldus Somers, is niet alleen manifest in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, maar ook met de bepalingen van zowel artikel 2 (*‘Opdracht van de Raad van Bestuur van het BAS’*) als artikel 3 (*‘Benoemingscommissie’*) van het BAS-reglement.

5.3. Somers stelt dat de onregelmatige aanstelling van de heer Carpentier maakt dat diens beslissingen, waaronder die genomen met betrekking tot de samenstelling van het arbitragecollege, ook onregelmatig zijn, *“Omwille van de onregelmatige aanstelling van de heer Carpentier als voorzitter van de arbiters ‘in voetbalzaken’ moeten alle beslissingen die hij in het kader van deze procedure genomen heeft als onbestaande beschouwd worden. Aangezien zijn eerste beslissing de aanstelling van het arbitragecollege was, moet het arbitragecollege ook die aanstelling als onregelmatig beschouwen en moet het voor recht zeggen dat de procedure voor het BAS ab initio hernomen moet worden.”*

5.4. KV Mechelen voert een soortgelijke exceptie aan in volgende bewoordingen:

*“Herman Verbist, de Voorzitter van de Arbiters van het BAS die volgens artikel 4 van het BAS-reglement verregaande bevoegdheden heeft inzake de regeling van de procedure (met inbegrip van de samenstelling van het arbitragecollege en de bepaling van de termijnen), werd einde maart 2019 vervangen door Frédéric Carpentier als plaatsvervangend voorzitter. De partijen voor het BAS werden hiervan niet ingelicht, en pas na lang doorvragen is gebleken dat dit is gebeurd in manifeste strijd met de bepalingen van het BAS-reglement: de vervanging gebeurde door de Raad van Bestuur van het BAS, en niet door de specifiek daartoe opgerichte Benoemingscommissie van het BAS zoals nochtans vereist door artikel 3 van het BAS Reglement. De aanstelling van de heer Carpentier, die overigens zelf nog vermeld staat op de lijst van arbiters die voor het BAS kunnen aangeduid worden (niettegenstaande het feit dat artikel 3.4 van het BAS Reglement verbiedt dat de Voorzitter van de arbiters van het BAS zelf zitting houdt als arbiter), blijkt dus ongeldig te zijn.”*

#### Beoordeling door het arbitragecollege

5.5. Artikel 3 van het Reglement van het BAS luidt als volgt:

*“De benoemingscommissie bestaat uit minstens 3 leden. Elke taalrol moet door minstens één lid vertegenwoordigd zijn.*

*Om in aanmerking te komen als lid van de benoemingscommissie dient men ofwel magistraat, ere-magistraat, universiteitsprofessor of emeritus te zijn. De leden van de benoemingscommissie mogen geen uitvoerend mandaat bekleden in een sportfederatie, het BOIC, in een werkgevers- of in een werknemersorganisatie.*

*De benoemingscommissie benoemt de arbiters voor een periode van vier jaar en zij waakt erover dat de arbiters elk jaar een nieuwe onafhankelijkheidsverklaring*

*afleggen.*

*De benoemingscommissie benoemt voor de organisatie en de dagelijkse leiding van het BAS onder de arbiters van het BAS een voorzitter “Voorzitter van de Arbiters” genaamd en twee ondervoorzitters, een Nederlandstalige en een Franstalige, allen voor een periode van vier jaar.*

*De benoemingscommissie kan ingeval van ernstige tekortkomingen middels een gemotiveerde beslissing een einde stellen aan de benoeming van één of meerdere arbiters, inbegrepen de voorzitter ervan, ook voor de afloop van de termijn van vier jaar.*

*De “Voorzitter van de Arbiters” houdt geen zitting als arbiter. Hij wordt bij belet vervangen door één van de twee ondervoorzitters.*

*De “Voorzitter van de Arbiters” en de ondervoorzitters mogen geen uitvoerend mandaat bekleden in sportfederaties, in het BOIC, noch in een werkgevers- of in een werknemersorganisatie.”*

5.6. Uit de website van het BAS blijkt dat de heer Frederic Carpentier behalve arbiter, tevens Ondervoorzitter van de Arbiters is. De regelmatigheid van zijn aanstelling als Ondervoorzitter van de Arbiters van het BAS wordt door geen enkele partij betwist.

5.7. Verder staat vast dat de heer Herman Verbist, Voorzitter van de Arbiters van het BAS, om welke reden dan ook, in deze hoedanigheid niet beschikbaar was in deze zaak. Op grond van het algemeen werkingsbeginsel dat de normale werking van een instelling niet belemmerd mag worden door de onbeschikbaarheid van een of meer personen, wordt algemeen aanvaard dat andere personen van die instelling, en meer bepaald de personen die daar krachtens de interne organisatieregels daartoe ook bevoegd zijn de taken van de afwezige of niet beschikbare personen rechtsgeldig overnemen, zonder dat daarvoor een formele beslissing noodzakelijk is (RvS, 28 februari 2017, nr.237.516, Verlee). Als Ondervoorzitter van de Arbiters kon de heer Carpentier de bevoegdheden van de heer Verbist, die onbeschikbaar was voor het voetbal, rechtsgeldig waarnemen. Het is dus zonder belang de regelmatigheid na te gaan van de bekritiseerde beslissing van de Raad van Bestuur van het BAS van 25 maart 2019, omdat ook in geval die onregelmatig zou zijn, de heer Carpentier ingevolge artikel 3 van het Reglement van het BAS rechtsgeldig door de Benoemingscommissie benoemd werd als een van de 2 Ondervoorzitters van het BAS en als zodanig op grond van art. 3 laatste paragraaf van het Reglement van het BAS de bevoegdheden van de Voorzitter van de Arbiters en dus van Herman Verbist mocht uitoefenen. Dat de Ondervoorzitter, die krachtens het voormeld beginsel de taken van de Voorzitter van de Arbiters waarneemt, zelf arbiter is, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

De exceptie wordt verworpen.

## **VI. GEDEELTELIJKE BESLISSING OVER DE SANCTIE VAN DE DEGRADATIE**

### **Inleidende opmerkingen**

6.1 De bestreden beslissing veroordeelt KV Mechelen onder meer tot degradatie van de eerste ploeg heren naar de onmiddellijke lagere afdeling (d.w.z. 1B voor het seizoen 2019-2020, krachtens artikel B2008 van het Bondsreglement).

6.2 Verscheidene partijen voeren aan dat de bondsactie, voor zover deze de degradatie van KV Mechelen tot gevolg zou kunnen hebben, laattijdig is, aangezien artikel B1711.141 van het Bondsreglement bepaalt dat de vordering tot degradatie moet worden ingesteld vóór 15 juni van het seizoen, waarin zich de gewraakte feiten zich hebben voorgedaan, d.w.z. in dit geval vóór 15 juni 2018, aangezien de gewraakte feiten zich in het seizoen 2017-2018 hebben voorgedaan.

6.3 De GCHBP heeft dit argument verworpen, omdat artikel B1711 samen gelezen zou moeten worden met artikel B1706.31, dat voor daden van competitievervalsing een verjaringstermijn van 8 jaar bepaalt, termijn die ingaat op 1 juli volgend op het seizoen waarin de gewraakte feiten zich hebben voorgedaan. De GCHBP ziet ook in artikel B2008.212 een aanwijzing dat de degradatie ook kan worden opgelegd op een latere datum, als de bondsactie maar binnen de verjaringstermijn van 8 jaar, vóór 15 juni van eender welk seizoen wordt opgestart. De GCHBP wijst er verder op dat de interpretatie dat de bondsactie moet zijn opgestart voor 15 juni van het seizoen waarin de feiten zich hebben voorgedaan, indien deze zich aan het einde van het seizoen voordoen, impliceert dat het hele onderzoek en de bondsactie zouden moeten zijn afgerond binnen een zéér korte periode.

6.4 In de procedure voor het arbitragecollege voeren verscheidene partijen opnieuw het argument aan dat de bondsactie strekkende tot degradatie van KV Mechelen laattijdig is. Andere partijen verdedigen het tegenovergestelde standpunt.

6.5 Het betreft hier een zuivere rechtsvraag over de interpretatie van diverse bepalingen van het Bondsreglement, waarover uitspraak kan worden gedaan, ongeacht of de feiten bewezen zijn of niet, en ongeacht of ze kunnen worden toegerekend aan KV Mechelen. Anders gezegd, ook al zouden de feiten van competitievervalsing bewezen en toerekenbaar zijn aan KV Mechelen, dan nog rijst de vraag of de sanctie van degradatie, gelet op de toepasselijke bepalingen van het Bondsreglement, laattijdig werd gevorderd, in welk geval degradatie van KV Mechelen niet meer mogelijk is.

6.6 Gelet op het sportief belang van het antwoord op deze rechtsvraag voor de samenstelling van de reeksen voor de competitie in het seizoen 2019-2020, zal het arbitragecollege deze vraag eerst beantwoorden. De overige aspecten van het geschil zullen later beslist worden.

6.7 Hierna worden eerst de argumenten over de vraag of degradatie van KV Mechelen reglementair (nog) mogelijk is over en weer uiteengezet. Daarna volgt de beslissing van het arbitragecollege.

### **Standpunt van KV Mechelen**

6.8 KV Mechelen heeft in eerste aanleg voor de GCHBP uitvoerig geargumenteed waarom het Bondsreglement vereist dat de vordering van het Bondsparket tot het opleggen van sancties die de degradatie van KV Mechelen kunnen veroorzaken vóór 15 juni van het betrokken seizoen, waarin de tenlastegelegde feiten zich hebben voorgedaan (i.e. seizoen 2017-2018), d.w.z. vóór 15 juni 2018 of alleszins binnen de 7 dagen na het einde van de competitie 2017-2018, indien die langer zou duren dan 15 juni (*quod non in casu*).

6.9 KV Mechelen betwist de interpretatie van de GCHBP, dat artikel B1711.141 van het Bondsreglement betekent dat de Bondsvordering moet ingesteld worden vóór 15 juni van het op dat moment lopende seizoen, ongeacht welk seizoen dat is (seizoen van de feiten, seizoen van ontdekking van de feiten of seizoen van het onderzoek).

6.10 Volgens KV Mechelen volgt de GCHBP daarbij een duidelijk verkeerde lezing van het Bondsreglement, doet het precedent in de zaak Bellemans ten onrechte af als irrelevant, simpelweg omdat “*die uitspraak was gebaseerd op het reglementaire kader dat meer dan 35 jaar geleden toepasselijk was binnen de KBVB*”, en antwoordt voor het overige op geen enkele van de argumenten van KV Mechelen (Bestreden Beslissing, pp. 16-17).

6.11 KV Mechelen verwijst naar de volgende volgens haar relevante bepalingen van het Bondsreglement:

#### *De relevante bepalingen van het Bondsreglement*

6.12 De termijnen voor vorderingen en klachten op basis van beweerde daden van competitievervalsing worden bepaald door het Bondsreglement zelf. Artikel B1711 van het Bondsreglement stelt hieromtrent (onderlijning KV Mechelen):

*“Op straffe van onontvankelijkheid dienen vorderingen en klachten ingediend te worden binnen de hiernavolgende termijn voor wat betreft: [...]*

*14. de daden van competitievervalsing:*

*141. indien ze de degradatie van een club kunnen veroorzaken of de uitslag van een wedstrijd of de eindrangschikking kunnen wijzigen:*

*- vóór 15 juni van het betrokken seizoen of, indien het kampioenschap op die datum nog niet beëindigd is, binnen de zeven dagen na het einde van deze competitie;*

*142. indien zij andere sancties dan de degradatie tot gevolg kunnen hebben:*



- binnen de bijzondere termijn bepaald in Art. B1706”

6.13 KV Mechelen stelt dat uit dit artikel volgt dat de vordering van het Bondsparket tot het opleggen van sancties die de degradatie van KV Mechelen kunnen veroorzaken, “*vóór 15 juni van het betrokken seizoen moeten worden ingediend*” (of alleszins binnen de 7 dagen na het einde van de competitie, indien die langer zou duren dan 15 juni), als het seizoen, waarin zich de gewraakte feiten hebben voorgedaan.

Het gaat volgens haar hier om een vervaltermijn: indien de proceshandeling niet is gesteld binnen de voorziene termijn, gaat de vordering teloor, wat resulteert in de niet-ontvankelijkheid van de gestelde vordering. Artikel B1711.14 beschermt zo de nood aan rechtszekerheid voor de organisatoren, deelnemers en toeschouwers van alle voetbalcompetities. In dat opzicht is dit artikel een waarborg voor de “*stabiliteit van de competitie*”, die zo belangrijk is voor de KBVB (Conclusie KBVB van 18 juni 2019, randnrs. 70 en 99).

6.14 KV Mechelen onderstreept dat artikel B1711.14 daarbij geen straffeloosheid in het leven roept: competitievervalsing blijft strafbaar tot 8 jaar na de eigenlijke daad of poging (artikel B1711.142 *jo* artikel B1706.31 van het Bondsreglement), maar vermijdt een sneeuwbaaleffect waarbij tot in het achtste seizoen na de feiten, een competitie die nooit beïnvloed is geweest door de competitievervalsing, toch nog zou worden doorkruist (artikel B1711.141 van het Bondsreglement).

6.15 De korte vervaltermijn voor het *instellen* van de degradatievordering betekent volgens KV Mechelen hoegenaamd niet dat ook de uiteindelijke *uitspraak* over de degradatievordering in hetzelfde seizoen moet gebeuren; zo voorziet o.m. artikel B2008.21 van het Bondsreglement duidelijk dat dit ook in een later seizoen kan. Artikel B1706.32 van het Bondsreglement, dat bepaalt dat de rangschikking van de competities definitief wordt “*indien vóór 15 juni geen onderzoek werd geopend, ofwel van rechtswege, ofwel ingevolge klacht of vordering*”, sluit naadloos bij deze bepalingen aan.

6.16 KV Mechelen stelt dat het niet meer dan logisch is dat “*het betrokken seizoen*” enkel kan duiden op het seizoen waarin de beweerde poging of daad van competitievervalsing werd gepleegd. De degradatie – een sanctie die sportief van aard is – tracht immers weg te nemen wat onrechtmatig bekomen werd in het lopende seizoen. Indien “*het betrokken seizoen*” integendeel zou slaan op het seizoen waarin de beweerde feiten ontdekt worden, zouden zich absoluut onredelijke situaties voordoen.

Zo, bijvoorbeeld, zou in dat geval door de verjaringstermijn van 8 jaar uit artikel B1706 van het Bondsreglement, de degradatie kunnen worden gevorderd tegen een club voor feiten tot 7 seizoenen terug. Een dergelijke interpretatie is natuurlijk strijdig met elke redelijke lezing van de tekst en de doelmatigheid van artikel B1711.14.

6.17 Bij wijze van voorbeeld, wijst KV Mechelen op de opmerkelijke opmars van URSL Visé, lange tijd een anonieme club uit de vierde reeks provinciaal voetbal in Luik. In het seizoen 2013-2014 begon URSL Visé aan een reeks van zes (!) opeenvolgende promoties, met als meest

recente orgelpunt de promotie naar eerste klasse amateurs op 2 juni 2019. Indien URSL Visé *arguendo* een daad van competitievervalsing zou hebben gesteld in het seizoen 2013-2014 die pas aan het licht is gekomen in het seizoen 2018-2019, en de vervaltermijn van artikel B1711.141 niet voorzien zou zijn in het Bondsreglement, zou dit betekenen dat de degradatie tot en met 30 juni 2022 (8 jaar na 1 juli volgend op het seizoen 2013-2014; artikel B1706.31 van het Bondsreglement) kan worden gevorderd en opgelegd, wanneer URSL Visé misschien wel in afdeling 1A speelt. Het vaderlandse voetbal zou totaal gegijzeld zijn, en het aantal tussenkomende partijen in een dergelijk geding, van de laagste provinciale divisies tot afdeling 1A, zou niet te overzien zijn...

6.18 De opstellers van het Bondsreglement waren zich volgens KV Mechelen hier wel degelijk van bewust, en hebben op verschillende plaatsen in het Bondsreglement voorzien in andere bepalingen die deze lezing bevestigen en zelfs verder versterken:

- In artikel B2008 van het Bondsreglement worden ook andere sancties voorzien voor het geval de degradatie reglementair niet langer mogelijk zou zijn. Zo voorziet paragraaf 233 van artikel B2008 dat “*De boetes en de minimumbedragen worden verdubbeld indien de degradatie niet meer kan uitgesproken worden*”. Paragraaf 251 van artikel B2008 dat de sportieve sanctie van verbod aan deelname aan de Beker van België of de Europese beker waarvoor de club gekwalificeerd is, moet worden uitgesproken indien de degradatie reglementair niet meer mogelijk is.

Het is evident dat dergelijke bepalingen enkel zin hebben indien de vervaltermijn van 15 juni van het betrokken seizoen uit artikel B1711 enerzijds, en de verjaringstermijn van 8 jaar uit artikel B1706 anderzijds, naast elkaar gelden: indien de vervaltermijn verstreken is, is degradatie onmogelijk, maar blijven andere (sportieve en financiële) sancties mogelijk zolang de verjaringstermijn niet verstreken is.

- De enige andere plaats in het Bondsreglement waar de term “*betrokken seizoen*” gebruikt wordt, is artikel B2008, paragraaf 232. Het gebruik van de verleden tijd “*uitkwam*” in die paragraaf, in samenlezing met het gebruik van dezelfde verleden tijd “*uitkwam*” voor het seizoen van de inbreuk in paragraaf 211 en de tegenwoordige tijd “*uitkomt*” voor het seizoen van de uitspraak in paragraaf 212, maakt duidelijk dat “*betrokken seizoen*” enkel kan gelezen worden als het seizoen van de beweerde feiten.
- De bepaling in artikel B2008, paragraaf 212 aangaande de bestraffing van de schuldige club die *bij de definitieve uitspraak* in een lagere afdeling speelt dan deze waarin ze uitkwam op het ogenblik van de inbreuk, doet hieraan niets af: het kan inderdaad perfect dat een degradatievordering tijdig binnen de vervaltermijn van 15 juni van het seizoen van de feiten wordt ingesteld, maar een definitieve uitspraak pas in de loop van het daarop volgende seizoen volgt.

6.19 Het principe dat de degradatievordering een afzonderlijke vervaltermijn kent, die verschilt van de algemene verjaringstermijn van 8 jaar, is volgens KV Mechelen coherent met de overige bepalingen van het Bondsreglement. Het feit dat artikel B2008.21 van het Bondsreglement voorziet in de mogelijkheid dat de definitieve *uitspraak* kan geveld worden in een later seizoen dan dit waarin de inbreuk werd gepleegd (Bestreden Beslissing, p. 16), doet daaraan niets af: nadat een vordering op ontvankelijke wijze is ingesteld, moet de rechtsgang natuurlijk haar normale beloop kunnen kennen.

*De beslissing in de zaak Bellemans*

6.20 KV Mechelen verwijst naar de zaak Bellemans. De controlecommissie van de KBVB sprak zich op 2 april 1984 in de zaak *Bellemans* precies over deze vraag glashelder uit:

In 1984 kwamen omkooppraktijken van Standard aan het licht in het kader van het gerechtelijk onderzoek dat destijds door Onderzoeksrechter Guy Bellemans gevoerd werd naar zwart geld in het Belgische voetbal. Het betrof de wedstrijd Standard-Waterschei, gespeeld op 8 mei 1982, de laatste wedstrijd van het seizoen 1981-82. Vóór die wedstrijd hadden de belangrijkste spelers van Standard (o.a. Eric Gerets, Jos Daerden, Walter Meeuws en Michel Preud'homme) op vraag van de trainer (Raymond Goethals) en de voorzitter (Roger Petit) de spelers van Waterschei benaderd. Ze kwamen tot een akkoord om hun winstpremie voor die wedstrijd af te staan, indien Standard minstens gelijk zou spelen (een gelijkspel volstond om de titel te behalen).

Standard degradeerde aan het einde van het seizoen 1983-84 niet, terwijl de omkoping in het seizoen 1981-82 nochtans bewezen geacht werd.

Het Uitvoerend Comité van de KBVB, als enige bevoegd voor de interpretatie van het Bondsreglement (artikel B120 van het Bondsreglement), besliste toen uitdrukkelijk het volgende (eigen onderlijning):

*“Het Uitvoerend Comité stelt vast dat, zoals het reglement thans opgesteld is, er geen termijn voorzien is voor het indienen van een klacht wegens omkoperij, maar dat de uitslag van alle wedstrijden definitief verworven is op 30 juni. Bijgevolg, indien de klacht na 30 juni wordt ingediend, maar zonder dat de algemene termijn van verjaring, die twee jaar bedraagt vanaf 1 juli die volgt op de feiten, wordt overschreden, is zij nog ontvankelijk. Maar, zij kan geen andere straffen dan boetes, schrapping en andere van dezelfde aard tot gevolg hebben, die noch het wedstrijdresultaat, noch de klassering van het seizoen wijzigen. Om in de toekomst elke betwisting hierover ter vermijden zal aan de volgende algemene vergadering voorgesteld worden de artikelen 128/a en 153/e in die zin te wijzigen.”* (eigen onderlijning)

Het Uitvoerend Comité van de KBVB is nooit teruggekomen op deze interpretatie.

Deze beslissing heeft indertijd aanleiding gegeven tot de publicatie van een verklarende Bondskroniek, waarin onder meer werd gesteld (eigen onderlijning):

*“Wat dient hiervan onthouden? Enkel dat de klacht wegens omkoperij nog geldig is na 30 juni, voor zover ze niet valt buiten de algemene verjaringstermijn die twee jaar bedraagt vanaf 1 juli die op de feiten volgt. Wanneer ze na 30 juni wordt neergelegd, kan ze evenwel geen verlies der punten of degradatie met zich brengen. Ze kan enkel nog aanleiding geven tot andere straffen als boeten, schorsingen of zelfs een schrapping van de schulden”, tot een onderzoek in de Nationale Studiecommissie van 10 februari en 10 maart 1973 en tot een akkoord in de schoot van die vergadering op 14.4.1973 over de door het Uitvoerend Comité geformuleerde voorstel van tekstwijziging om, na goedkeuring door de A.V. van 30.6.1973, te komen tot de tekst die thans in het bondsreglement voorkomt.”*

De controlecommissie van de KBVB besliste op 2 april 1984 als volgt over de sanctie die aan Standard opgelegd moest worden:

*“De normale, belangrijkste straf is de degradatie. Het Uitvoerend Comité besliste echter dat op 26.1.73 art. 128/a/3, alinea 1 en 2, en art. 153/e van het bondsreglement te interpreteren in deze zin, dat, de degradatie van een club, plichtig aan omkoperij, niet meer mogelijk is indien de feiten aan de federatie ter kennis gebracht worden na 30 juni van het betrokken seizoen.*

*Deze interpretatie werd door de Nationale Studiecommissie op 10.2.1973 goedgekeurd, op 28.3.1973 in Sportleven gepubliceerd en op 30.6.1973 door de Algemene Vergadering goedgekeurd. Daardoor is de voorziene straf van degradatie op dit ogenblik niet meer toepasselijk.*

*De club moet veroordeeld worden tot betaling van een boete van 10% van de inkomgelden, ontvangen tijdens het seizoen 1981-1982, met een maximum van 1.200.000 F, overeenkomstig art. 55/a, 6<sup>de</sup> alinea van het bondsreglement.”*

Volgens KV Mechelen kan dit precedent niet duidelijker zijn: de Bondsvordering had uiterlijk op 15 juni 2018 moeten worden ingesteld, wat niet is gebeurd, en wat onherroepelijk leidt tot de onontvankelijkheid van de gevorderde degradatiesanctie.

*De precedentwaarde van de zaak Bellemans*

6.21 In navolging van het Bondsparket, dat de zaak *Bellemans* in eerste aanleg laconiek afdeed als een loutere “rechtshistorische” kwestie, wijst de Bestreden Beslissing de relevantie van de zaak *Bellemans* af omdat deze “was gebaseerd op het reglementaire kader dat meer dan 35 jaar geleden toepasselijk was binnen de KBVB” en dat “geen enkel uitstaans meer heeft met het reglementaire kader van vandaag” (Bestreden Beslissing, p. 17). KV Mechelen stelt dat geen enkele partij in de procedure voor de GCHBP enig element heeft bijgebracht over hoe reglementaire wijzigingen na de uitspraak in de zaak *Bellemans*, een verandering zouden hebben teweeggebracht aan het uitdrukkelijk bevestigde principe dat de sanctie van degradatie niet langer mogelijk is in geval de Bondsvordering niet vóór 15 juni van het seizoen van de feiten werd ingediend.

Ook in graad van beroep leggen noch de KBVB, noch het Bondsparket, noch enige tussenkomenende partij daarvan ook maar het minste bewijs voor.

6.22 Voorafgaand aan de beslissing in de zaak *Bellemans* lagen de volgende principes inzake wedstrijdvervalsing vervat in het (toenmalige) Bondsreglement:

De algemene verjaringstermijn vangt aan op 1 juli volgend op het seizoen waarin de bewuste poging of daad van competitievervalsing werd gepleegd.

15 juni van het betrokken seizoen (of maximaal 6 werkdagen na het einde van de competitie) is de vervaltermijn voor het indienen van een klacht inzake wedstrijdvervalsing, opdat de eindrangschikking nog kon worden gewijzigd.

Een klacht met het oog op het bekomen van andere sancties dan het wijzigen van de eindrangschikking blijft ontvankelijk zolang de algemene verjaringstermijn van het toenmalige artikel 153/e niet is verstreken.

Sindsdien werd in de relevante bepaling van het Bondsreglement (i) enkel de deadline vervroegd van 30 juni naar 15 juni en (ii) de nummering van het artikel gewijzigd. Het huidige Bondsreglement huldigt evenwel nog identiek dezelfde principes:

De algemene verjaringstermijn vangt aan op 1 juli volgend op het seizoen waarin de bewuste poging of daad van competitievervalsing werd gepleegd.

15 juni van het betrokken seizoen (of maximaal 7 dagen na het einde van de competitie) is de vervaltermijn voor het indienen van een klacht die de degradatie van een club kan veroorzaken of de eindrangschikking kan wijzigen.

Een klacht met het oog op het bekomen van andere sancties dan degradatie is ontvankelijk zolang de algemene verjaringstermijn van artikel B1706 niet is verstreken. Dat de algemene verjaringstermijn in artikel B1706.31 op 24 november 2009 werd gewijzigd van twee naar acht jaar (Bestreden Beslissing, p. 16), verandert natuurlijk niets aan de werking van de specifieke vervaltermijn in artikel B1711.141.

Er werd na de zaak *Bellemans* zelfs bijkomend voorzien in verplichte sancties “*indien de degradatie reglementair niet meer mogelijk is*”, zijnde dus de situatie waarin de vervaltermijn van 15 juni is verstreken maar de verjaringstermijn nog niet. Dit bevestigt en versterkt enkel maar de “*35 jaar oude principes*”.

*De interpretatie van “15 juni”*

6.23 In eerste aanleg beperkte het Bondsparket haar repliek op het middel van KV Mechelen tot hoe de woorden “*15 juni*” in artikel B1711.14 van het Bondsreglement begrepen moeten worden. Volgens het Bondsparket moest artikel B1711.14 van het Bondsreglement zo gelezen worden dat er élk seizoen opnieuw, gedurende de volledige verjaringstermijn van 8 jaar, vóór 15 juni van dat seizoen een onderzoek naar competitievervalsing kan worden geopend. Omdat

het Tuchtonderzoek werd geopend in november 2018, is dit vóór 15 juni in het (kalender)jaar daarop, en dus binnen de termijn van artikel B1711.141.

6.24 KV Mechelen stelt dat de GCHBP deze interpretatie in de Bestreden Beslissing lijkt te zijn gevolgd, in de mate dat werd geoordeeld dat artikel B1711.141 van het Bondsreglement impliceert dat de Bondsvordering moet ingesteld worden vóór 15 juni van het *op dat moment lopende seizoen*, ongeacht welk seizoen dat is (seizoen van de feiten, seizoen van ontdekking van de feiten of seizoen van het onderzoek) (Bestreden Beslissing, pp. 16-17).

6.25 Zoals KV Mechelen ook al in eerste aanleg heeft uiteengezet (maar de GCHBP volstrekt naast zich heeft neergelegd), zou deze interpretatie tot totaal absurde situaties leiden:

- Deze interpretatie negeert totaal de woorden “*van het betrokken seizoen*”, zoals het Uitvoerend Comité dat, als het geëigende orgaan inzake de interpretatie van het Bondsreglement (artikel B120), heeft geïnterpreteerd en verduidelijkt en daarna nooit meer heeft aangepast.
- Deze interpretatie miskent het feit dat artikel B1711.14 in een vervaltermijn voorziet, die *per definitie* slechts éénmaal kan verstrijken en evidentierwijs niet kan leiden tot de jaarlijkse uitdoving en herrijzenis van steeds dezelfde vordering.
- Deze interpretatie zou er toe leiden dat een degradatievordering gedurende acht jaar lang, tot 15 juni van seizoen N ontvankelijk zou zijn, tussen 15 juni van seizoen N en het begin van seizoen N+1 onontvankelijk, tussen het begin van seizoen N+1 en 15 juni van seizoen N+1 opnieuw ontvankelijk, tussen 15 juni van seizoen N+1 en het begin van seizoen N+2 onontvankelijk, tussen 15 juni van seizoen N+2 en het begin van seizoen N+3 opnieuw onontvankelijk, enz.

Concreter nog: dit zou betekenen dat een daad van competitievervalsing die aan het licht komt op 14 juni enkel nog in theorie met de degradatie kan bestraft worden (door onderzoek, vordering, vervolging en uitspraak op 1 dag af te haspelen), een daad die aan het licht komt op 15 juni helemaal niet met degradatie kan bestraft worden, en een daad die op 1 juli aan het licht komt opnieuw met degradatie bestraft kan worden...

6.26 Volgens KV Mechelen is dit evident geen correcte interpretatie van het Bondsreglement, kan dit nooit de bedoeling zijn geweest van de opstellers daarvan, en is de van het GCHBP in strijd met de interpretatie van het Uitvoerend Comité dat als enige ter zake bevoegd is onder het Bondsreglement. KV Mechelen besluit, dat in ieder geval, de Bondsvordering als onontvankelijk dient te worden afgewezen in de mate dat zij tot doel heeft om sancties op te leggen die de degradatie van KV Mechelen kunnen veroorzaken. De Bestreden Beslissing dient volgens haar ook op dit punt te worden hervormd, en de degradatie van KV Mechelen dient in ieder geval te worden afgewezen.

6.27 KV Mechelen stelt voor het geval, dat het arbitragecollege *per impossibile* tot het oordeel zou komen dat vóór het einde van het seizoen 2018/2019 aan KV Mechelen toch nog de degradatie kan worden opgelegd, dat dan nooit de degradatie naar eerste klasse amateurs worden opgelegd, zoals Tubize nu vordert.

Artikel B2008.21 van het Bondsreglement, dat de sancties voor competitievervalsing bepaalt, laat hoegenaamd geen ruimte voor de interpretatie van Tubize.

Artikel B2008.212 van het Bondsreglement regelt de situatie waarin een club degradeert op basis van haar sportieve resultaten, en vervolgens wordt gestraft voor daden van competitievervalsing. De sportieve resultaten worden in dat geval aangenomen als een verworvenheid, en de club daalt *de facto* twee klassen.

De situatie waarin een club in één en hetzelfde seizoen promoveert (op basis van haar sportieve resultaten) en vervolgens wordt gedegradeerd (bij wijze van sanctie) wordt volgens KV Mechelen niet voorzien in artikel B2008.21. Dit is de situatie waar KV Mechelen zich in bevindt: de club promoveerde in seizoen 2018-2019 naar 1A, maar met de Bestreden Beslissing werd een degradatiesanctie opgelegd waardoor de club volgend seizoen in 1B moet spelen. De idee waarin artikel B2008 wél voorziet, is dat in ieder geval rekening moet worden gehouden met de sportieve resultaten van een club in het lopende seizoen, *in casu* de promotie van KV Mechelen naar afdeling 1A.

6.28 Het Bondsreglement biedt volgens KV Mechelen geen enkele basis om aan haar de degradatie naar afdeling eerste amateurs op te leggen. Het tegenovergestelde zou *de facto* neerkomen op een degradatie van twee reeksen, wat niet is voorzien in geval van sportieve promotie (enkel in geval van een sportieve daling samen met een opgelegde degradatiesanctie). Het beginsel “*nulla poena sine lege*” moet volgens haar hier onverkort worden toegepast

6.29 Het Bondsparket en de GCHBP hebben daarom reeds de juiste interpretatie aangenomen: de promotie van KV Mechelen in het seizoen 2018/2019 moet worden beschouwd als een verworvenheid zodat, rekening houdend met zowel de letter en de geest van het Bondsreglement, de degradatie naar eerste klasse amateurs niet kan worden opgelegd. KV Mechelen verwijst naar de conclusie voor het arbitragecollege van 18 juni 2019, waarin het Bondsparket hierover nog duidelijker is:

*“De thesis van AFC TUBIZE dat KV MECHELEN eigenlijk moet degraderen naar eerste amateurs, was volgens het Bondsparket in eerste aanleg “niet prima facie volkomen onredelijk” (hetgeen een veel voorzichtiger en genuanceerder formulering was dan wat TUBIZE er van heeft willen maken, nl. dat het Bondsparket door die formulering te gebruiken zou hebben gezegd dat het standpunt van TUBIZE dus redelijk of correct en juist was). [...]*

*Thans meent het Bondsparket dat het oordeel van de GCHBP over deze problematiek het juiste oordeel was – hetgeen in essentie precies hetzelfde standpunt was zoals door het Bondsparket ingenomen in de eerste aanleg (cf. de bewoordingen “passende*

*sanctie”, zoals ook reeds vervat in de conclusie voor het Bondsparket uit de eerste aanleg).”*

6.30 KV Mechelen stelt vast, dat het Bondsreglement biedt geen enkele basis biedt om nu aan KV Mechelen de degradatie naar afdeling eerste amateurs op te leggen. Het tegenovergestelde zou *de facto* neerkomen op een degradatie van twee reeksen, wat niet is voorzien. *Nulla poena sine lege*.

6.31 Tot slot wijst KV Mechelen op de onmogelijkheid voor de tussenkomende partijen om zich de bevoegdheden van het Bondsparket toe te eigenen. KV Mechelen sluit zich voor dit punt aan bij het Bondsparket: “*de uitoefening van de tuchtrechtelijke bevoegdheid in voetbalzaken komt toe aan het Bondsparket*”, en niet aan de tussenkomende partijen (Conclusie Bondsparket dd. 18 juni 2019, randnr 143).

Zoals hierboven al uiteengezet, is het de these van het Bondsparket dat enkel zij de bevoegdheid heeft om een bepaalde straf te benaarstigen. Het Bondsparket benaarstigt de degradatie naar eerste amateurs niet, en Tubize kan dat dus ook niet. Tubize heeft geen enkel eigenlijk belang bij deze procedure, en met haar argumenten over de degradatie kan in ieder geval geen rekening worden gehouden.

### **Standpunt van VZW Mechelen Support en Supportersorgaan Malinwa**

6.32 In hun conclusies ontwikkelen deze beide partijen soortgelijke argumenten als KV Mechelen zodat het arbitragecollege deze hier niet zal herhalen.

### **Standpunt van de KBVB**

6.33 De KBVB is van oordeel dat de bondsactie tot degradatie wel tijdig is ingesteld, en stelt in haar synthesebesluiten het volgende:

*Wat betreft de tijdigheid van de vordering tot degradatie*

6.34 KV Mechelen stelt dat de sanctie van degradatie niet meer zou kunnen uitgesproken worden en dit omdat de sanctie voor 15 juni van het betrokken seizoen zou moeten worden ingediend. KV Mechelen verwijst daarvoor naar artikel B1711 van het Bondsreglement. KV Mechelen maakt in ieder geval een onjuiste lezing van het Bondsreglement. Het basisuitgangspunt doorheen het Bondsreglement is stabiliteit van de competitie. Men wenst zoveel mogelijk te vermijden dat lopende het seizoen zich allerhande gebeurtenissen voordoen (clubs die weg zouden vallen, degradaties,...) die het competitieverloop in de war zouden kunnen brengen. Elk evenement heeft immers een onbetwiste impact op andere clubs/spelers/supporters,... Stabiliteit is dus het uitgangspunt.

In deze is in de eerste plaats is het artikel 1706 van het Bondsreglement van toepassing. Punt 32 van dit artikel bepaalt dat “*Indien vóór 15 juni geen onderzoek werd geopend, ofwel van*



*rechtswege, ofwel ingevolge klacht of vordering, zijn de uitslagen van de wedstrijden en eindrangschikkingen van de kampioenschappen definitief.”*

Wat vorderingen en klachten betreft bepaalt artikel B1711.14 van het Bondsreglement dat

*“Op straffe van onontvankelijkheid dienen vorderingen en klachten ingediend te worden binnen de hiernavolgende termijn voor wat betreft:*

*14. de daden van competitievervalsing:*

*141. indien ze de degradatie van een club kunnen veroorzaken of de uitslag van een wedstrijd of de eindrangschikking kunnen wijzigen:*

*- vóór 15 juni van het betrokken seizoen of, indien het kampioenschap op die datum nog niet beëindigd is, binnen de zeven dagen na het einde van deze competitie;”*

Dit betekent dat de eindrangschikking van het seizoen 2017-2018 bijgevolg definitief is aangezien er voor 15 juni 2018 geen tuchtonderzoek werd geopend over het seizoen 2017-2018.

In november 2018 werd evenwel een tuchtonderzoek geopend, ruimschoots voor 15 juni van het betrokken seizoen. Dat betekent dat voor dit seizoen de eindrangschikking thans niet definitief is en er dus nog steeds beslissingen omtrent degradatie of promotie kunnen worden genomen.

Wat de verjaring zelf betreft, bepaalt datzelfde artikel 1706.31:

*“31. Competitievervalsing (Titel 20- Hoofdstuk 2)*

*Elke poging tot of daad van competitievervalsing verjaart na een periode van acht jaar, die aanvangt op 1 juli volgend op het seizoen waarin de bewuste poging of daad van competitievervalsing gepleegd werd.*

*Deze termijn is ook van toepassing voor de zaken die op 24.11.09 nog niet verjaard waren onder de toen vigerende reglementering.”*

Ook artikel B2007 van het Bondsreglement dat handelt over de aansprakelijkheid van de club bij daden van competitievervalsing: – Artikel B2007 bepaalt dat *“Op grond van het dossier en het gevoerde onderzoek oordelen de bevoegde bondsinstanties soeverein of de daad van of de poging tot competitievervalsing, begaan door een aan de betrokken club al dan niet toegewezen aangeslotene of door een niet-aangeslotene, de aansprakelijkheid van de club meebrengt.”*

Artikel B2008.21 bepaalt dat:

*“211. Indien de aansprakelijkheid van de club vaststaat (Art. B2007), wordt ze veroordeeld tot de degradatie, d.w.z. verwijzing naar de onmiddellijk lagere afdeling dan deze waarin zij uitkwam op het ogenblik dat de inbreuk gepleegd werd.*

*212. Indien, bij de definitieve uitspraak, de club al in een lagere afdeling speelt dan deze waarin ze uitkwam op het ogenblik van de inbreuk, wordt ze verwezen naar de onmiddellijk lagere afdeling dan deze waarin ze uitkomt op het ogenblik van gezegde uitspraak.*

*Indien, op het einde van het seizoen waarin de definitieve uitspraak plaatsheeft, de club daalt op basis van haar resultaten, wordt ze veroordeeld tot een degradatie met twee afdelingen in vergelijking met deze waarin ze uitkomt op het ogenblik van gezegde uitspraak.”*

#### *Interpretatie door KBVB van de zaak Bellemans*

6.35 KBVB stelt dat de uitspraak in de zaak Standard-Waterschei van de jaren '80 gebaseerd was op het reglementaire kader dat meer dan 35 jaar geleden toepasselijk was binnen de KBVB en dat geen enkel uitstaans meer heeft met het reglementaire kader van vandaag. De laatste grote wijziging van het reglementaire kader aangaande competitievervalsing dateert van 2009. Dit wordt ook bevestigd in artikel 1706.31 dat naar die reglementaire wijziging van 2009 refereert:

*“31. Competitievervalsing (Titel 20- Hoofdstuk 2)(...) Deze termijn is ook van toepassing voor de zaken die op 24.11.09 nog niet verjaard waren onder de toen vigerende reglementering.”*

Het reglementaire kader is dus substantieel op meerder luiken gewijzigd en de zaak Bellemans van meer dan 35 jaar geleden heeft geen uitstaans met het huidige reglementaire kader.

6.36 Ten aanzien van de stelling van KV Mechelen, dat de sanctie van degradatie thans niet meer kan worden opgelegd, waarvoor KV Mechelen verwijst naar het feit dat de KBVB heeft gesteld dat de competitie in 2017-2018 een einde heeft genomen en de kalender wordt bekend gemaakt eind juni/ begin juli 2018 merkt KBVB op dat de argumentatie van KV Mechelen niet klopt en naast de kwestie is: een vordering werd immers ingesteld op 23 april 2019, zijnde vóór 15 juni. Conform de reglementaire bepalingen kan volgens KBVB een veroordeling tot degradatie wel degelijk worden uitgesproken. In dit verband merkt KBVB op, dat de clubs gestemd hebben om met onmiddellijke ingang de bepalingen aan te passen in die zin dat de uitslagen van de wedstrijden en de eindrangschikking van het profvoetbal van een bepaald seizoen definitief zijn op 15 juli volgend op het einde van het seizoen (art. P1706 Bondsreglement).

6.37 Volgens KBVB verwijst KV Mechelen in haar besluiten naar een interpretatie die het Uitvoerend Comité in 1973 gaf aan het reglement zoals dat van toepassing was in 1973. KV Mechelen stelt op grond van deze interpretatie dat de vordering of klacht uiterlijk op 15 juni 2018 had moeten ingesteld worden opdat de degradatiesanctie zou kunnen uitgesproken worden. Volgens KBVB kan de stelling van KV Mechelen niet weerhouden worden omdat uit de stukken blijkt dat er toen (i.e. in 1973, op het ogenblik dat er volgens de neergelegde tekst van het Uitvoerend Comité nog “geen termijn voorzien was voor het indienen van een klacht wegens omkoperij”). De Controlecommissie zou blijkbaar (al dan niet terecht) een interpretatie van het Uitvoerend Comité Bondsreglement van 1973 hernomen hebben. Die interpretatie van 1973 kan volgens KBVB thans niet meer van toepassing zijn. Immers, thans zijn er wel

termijnen die betrekking hebben op het indienen van een klacht / vordering (bondsactie) wegens competitievervalsing ingeschreven in het Bondsreglement. Enkel het huidige bondsreglement dient in acht te worden genomen. Volgens KBVB regelt het Bondsreglement wanneer een degradatie gevolgen ressorteert in functie van de datum van de klacht / vordering en de uitspraak (artikel B1711.14 j° artikel P1706.32 Bondsreglement).

### **Standpunt van de Bondsprocureur**

6.38 In zijn synthesebesluiten stelt de Bondsprocureur het volgende:

*Wat betreft de ontvankelijkheid (althans van de Bondsactie in zoverre de degradatie wordt gevorderd): de juiste interpretatie van de woorden “15 juni” in art. B.1711.14 van het Bondsreglement*

Volgens de Bondsprocureur is het uitgangspunt in dit verband: wat is de verjaringstermijn voor de tuchtrechtelijke vervolging van daden van competitievervolging?

Het antwoord ligt vervat in art. B.1706 van het Bondsreglement, punt 31:

*“Elke poging tot of daad van competitievervalsing verjaart na een periode van acht jaar, die aanvangt op 1 juli volgend op het seizoen waarin de bewuste poging of daad van competitievervalsing gepleegd werd.”*

In casu vonden de feiten plaats in het voorjaar van 2018.

De bondsactie werd naar de mening van de Bondsprocureur om die reden tijdig ingesteld, ruim binnen de toepasselijke verjaringstermijn van 8 jaar.

6.39 Ten aanzien van de stelling van verscheidene verwerende partijen, die onder verwijzing naar artikel B.1711 van het Bondsreglement stellen dat de sanctie van degradatie niet meer zou kunnen uitgesproken worden en dit omdat de sanctie voor 15 juni van het betrokken seizoen zou moeten worden ingediend, merkt de Bondsprocureur het volgende op.

Deze stelling steunt in ieder geval op een onjuiste lezing van het Bondsreglement. Het basisuitgangspunt doorheen het Bondsreglement is stabiliteit van de competitie. Men wenst zoveel mogelijk te vermijden dat lopende het seizoen zich allerhande gebeurtenissen voordoen (clubs die weg zouden vallen, degradaties,...) die het competitieverloop in de war zouden kunnen brengen. Elk evenement heeft immers een onbetwiste impact op andere clubs/spelers/supporters,... Stabiliteit is dus het uitgangspunt.

In deze is in de eerste plaats artikel 1706.32 van het Bondsreglement, dat handelt over de verjaring, van toepassing. Dit artikel bepaalt dat ‘*Indien vóór 15 juni geen onderzoek werd geopend, ofwel van rechtswege, ofwel ingevolge klacht of vordering, zijn de uitslagen van de wedstrijden en eindrangschikkingen van de kampioenschappen definitief.*’

6.40 Wat vorderingen en klachten betreft bepaalt artikel B1711.14 van het Bondsreglement dat «*Op straffe van onontvankelijkheid dienen vorderingen en klachten ingediend te worden binnen de hiernavolgende termijn voor wat betreft:*

*14. de daden van competitievervalsing:*

*141. indien ze de degradatie van een club kunnen veroorzaken of de uitslag van een wedstrijd of de eindrangschikking kunnen wijzigen:*

*- vóór 15 juni van het betrokken seizoen of, indien het kampioenschap op die datum nog niet beëindigd is, binnen de zeven dagen na het einde van deze competitie;»*

6.41 Dit betekent volgens de Bondsprocureur, dat de eindrangschikking van het seizoen 2017-2018 bijgevolg definitief is, aangezien er voor 15 juni 2018 geen onderzoek werd geopend over het seizoen 2017-2018.

6.42 In november 2018 werd evenwel een onderzoek geopend, ruimschoots voor 15 juni van het betrokken seizoen. Op 23 april 2019 werd de bondsactie aanhangig gemaakt. Dat betekent dat voor dit seizoen (d.w.z. 2018-2019) de eindrangschikking thans niet definitief is en er dus nog steeds beslissingen omtrent degradatie of promotie kunnen worden genomen. Hier dient verwezen te worden naar o.a. artikel B1532.12 dat bepaalt dat « *In geval van degradatie wegens: competitievervalsing (Titel 20, hoofdstuk 2), (...) wordt echter het aantal dalers naar verhouding verminderd in de reeks van de afdeling waarin de bestrafte club uitkwam. De gedegradeerde club wordt geacht het kampioenschap als laatste te hebben beëindigd.* »

6.43 Ook artikel B.2007 van het Bondsreglement dat handelt over de aansprakelijkheid van de club bij daden van competitievervalsing: – Artikel B2007 bepaalt dat « *Op grond van het dossier en het gevoerde onderzoek oordelen de bevoegde bondsinstanties soeverein of de daad van of de poging tot competitievervalsing, begaan door een aan de betrokken club al dan niet toegewezen aangeslotene of door een niet-aangeslotene, de aansprakelijkheid van de club meebrengt.* »

Artikel B.2008.21 bepaalt dat:

*“211. Indien de aansprakelijkheid van de club vaststaat (Art. B.2007), wordt ze veroordeeld tot de degradatie, d.w.z. verwijzing naar de onmiddellijk lagere afdeling dan deze waarin zij uitkwam op het ogenblik dat de inbreuk gepleegd werd.*

*212. Indien, bij de definitieve uitspraak, de club al in een lagere afdeling speelt dan deze waarin ze uitkwam op het ogenblik van de inbreuk, wordt ze verwezen naar de onmiddellijk lagere afdeling dan deze waarin ze uitkomt op het ogenblik van gezegde uitspraak.*

*Indien, op het einde van het seizoen waarin de definitieve uitspraak plaatsheeft, de club daalt op basis van haar resultaten, wordt ze veroordeeld tot een degradatie met twee afdelingen in vergelijking met deze waarin ze uitkomt op het ogenblik van gezegde uitspraak.”*

6.44 Wat de zaak Bellemans betreft onderschrijft de Bondsprocureur de positie van KBVB. De Bondsprocureur merkt ten overvloed op dat een “*stare decisis*” regel m.a.w. bindende precedentwerking, in het Belgisch recht niet bestaat. Dit gegeven ligt trouwens uitdrukkelijk vevat in art. 6 Ger. W. (in casu suppletief van toepassing): “*De rechters mogen in de zaken die aan hun oordeel onderworpen zijn, geen uitspraak doen bij wege van algemene en als regel geldende beschikking.*”

6.45 Voor het overige verwijst de Bondsprocureur op dit stuk naar de blz. 15 e.v. van de beslissing *a quo*, waar dit punt door de GCHBP in detail en naar goed recht besproken wordt.

### **Andere partijen**

6.46 Andere partijen, en met name Lokeren, Tubize en Beerschot-Wilrijk voegen niets wezenlijks toe aan de hiervoor weergegeven argumenten.

### **Beoordeling door het arbitragecollege**

6.47 Voorafgaand wenst het arbitragecollege op te merken dat het feit dat hiervoor de standpunten van diverse partijen met betrekking tot de opgeworpen rechtsvraag werden weergegeven, niet betekent dat hun beroep bij het BAS of de tussenkomst in de procedure ontvankelijk is. De vragen van ontvankelijkheid van beroepen en tussenkomsten zullen in de eindbeslissing onderzocht worden. Alleen wanneer het antwoord op de rechtsvraag duidelijk maakt dat sommige partijen geen belang meer hebben bij het geschil, zal daarover in deze gedeeltelijke beslissing uitspraak gedaan worden.

6.48 De toepasselijke bepalingen uit het Bondsreglement luiden als volgt:

Artikel B1706.31 Competitievervalsing

*“Elke poging tot of daad van competitievervalsing verjaart na een periode van acht jaar, die aanvangt op 1 juli volgend op het seizoen waarin de bewuste poging of daad van competitievervalsing gepleegd werd.*

*Deze termijn is ook van toepassing voor de zaken die op 24.11.09 nog niet verjaard waren onder de toen vigerende reglementering.”*

Artikel B1711: *“Vorderingen en klachten: termijnen – mededeling*

*Op straffe van onontvankelijkheid dienen vorderingen en klachten ingediend te worden binnen de hiernavolgende termijn voor wat betreft:*

....

*14. de daden van competitievervalsing:*

*141. indien ze de degradatie van een club kunnen veroorzaken of de uitslag van een wedstrijd of de eindrangschikking kunnen wijzigen:*

*- voor 15 juni van het betrokken seizoen of, indien het kampioenschap op die datum nog niet beëindigd is, binnen de zeven dagen na het einde van deze competitie;*

*142. indien zij andere sancties dan de degradatie tot gevolg kunnen hebben:*

*- binnen de bijzondere termijn bepaald in Art. B1706.”*

Artikel B2008.233:

*“De boetes en de minimumbedragen worden verdubbeld indien:*

*- de degradatie reglementair niet meer kan uitgesproken worden;”*

Artikel B2008.251:

*“Tegen de schuldige club kan het verbod opgelegd worden gedurende de drie seizoenen die volgen op de definitieve uitspraak, deel te nemen aan de volgende competities:*

- Beker van België of provinciale beker;*
- Europese beker waarvoor de club gekwalificeerd is.*

*Deze sportieve sanctie moet uitgesproken worden indien de degradatie reglementair niet meer mogelijk is.”*

6.49 Artikel B1711.141, eerste gedachtestreepje bepaalt dat de bondsactie wegens daden die de degradatie kunnen veroorzaken of de eindrangschikking kunnen wijzigen moeten zijn ingediend voor 15 juni van het betrokken seizoen.

De GCHBP meent uit de lezing van deze bepaling samen met artikel B1706.31 (dat de verjaring van 8 jaar regelt) te kunnen afleiden dat de degradatie nog als sanctie kan worden opgelegd zolang deze verjaring niet bereikt is.

Deze interpretatie kan het arbitragecollege niet bijtreden.

6.50 De GCHBP geeft een onjuiste interpretatie van het woord “betrokken”. “Het betrokken seizoen” betekent het seizoen waarin de ten laste gelegde feiten zich hebben voorgedaan, niet het seizoen waarin de gewraakte feiten aan het licht zijn gekomen. Als dat de bedoeling was geweest, dan had men gewoon het woord “betrokken” kunnen weglaten of, nog duidelijker, specifiek kunnen verwijzen naar het seizoen waarin men kennis kreeg van de gewraakte feiten (zoals *mutatis mutandis* in andere secties van hetzelfde artikel, bv. B.1711.111, 112, 113 en 114). Het verschil op dat punt tussen de verscheidene regels van artikel B1711 wordt verklaard door het feit dat de degradatie een impact heeft op de organisatie van competities (zie 6.52 hieronder), terwijl dat niet het geval is voor de inbreuken aan het Bondsreglement waarnaar in deze andere secties van artikel B1711 wordt verwezen (bv. invalidatie van een transfer). Een gelijkaardige verschil wordt teruggevonden in artikel B1706 van het Bondsreglement, waar de verjaringstermijn van 8 jaar voor competitievervalsing *“aanvangt op 1 juli volgend op het seizoen waarin de bewuste poging of daad van competitievervalsing gepleegd werd”* (artikel B1706.31), terwijl *“de dopingdelicten verjaren door verloop van acht jaar vanaf de dag volgend op die waarop kennis wordt verkregen van het dopingdelict”* (artikel B1706.34). Dit betekent dat het Bondsreglement bewust verschillende regels bepaalt voor de uitgangsdatum van verschillende termijnen.

6.51 Het Bondsreglement heeft zelf een onderscheid gemaakt tussen de sanctie van degradatie en de andere sancties die kunnen of zelfs moeten worden opgelegd in geval van bewezen competitievervalsing. Dat volgt uit de bepalingen van artikel B2008.233 en B2008.251. Meer nog, die bepalingen geven de sancties, als *“de degradatie reglementair niet meer kan uitgesproken worden”*. Dit is logisch en coherent: in geval de degradatie reglementair niet meer kan worden uitgesproken, dan worden deze sancties als het ware ter compensatie verzwaaard of verplicht uitgesproken. De KBVB en het Bondsparket, in hun besluiten en pleidooien, hebben geen andere relevante voorbeelden kunnen geven van gevallen waar de

degradatie reglementair niet meer uitgesproken kan worden, dan de niet-ontvankelijkheid van een vordering op basis van artikel B.1711.141, zoals hierboven uitgelegd.

6.52 Het is logisch dat voor het indienen van de bondsactie gericht op degradatie een aanzienlijk kortere termijn geldt dan de verjaringstermijn van acht jaar, omdat een degradatie zo snel als mogelijk na het seizoen, waarin de betrokken feiten zich hebben voorgedaan, dient te geschieden. Een degradatie die eerst toegepast zou worden in een seizoen dat jaren ligt nadat de feiten zich hebben voorgedaan, is sportief onwenselijk. Dat zou betekenen, dat clubs die jaren achter elkaar gepromoveerd zijn en bijvoorbeeld uiteindelijk in klasse 1A spelen, alsnog geconfronteerd zouden worden met een degradatie naar de onmiddellijk lagere klasse dan de klasse waarin zij uitkwamen op het moment van de feiten (B2008. 211 en 212 Bondsreglement). De samenstelling van de ploeg zal totaal verschillend zijn van de ploeg die speelde in het seizoen, waarin zich de gewraakte feiten hebben voorgedaan. Voorts is niet uit te sluiten, dat de eigendom van de club op het moment van het opleggen van een degradatiesanctie in andere handen is overgegaan en het bestuur geheel is vervangen. Dit is niet alleen onwenselijk maar zal tot allerlei moeilijkheden aanleiding geven of kunnen geven. Juist daarom worden de andere sancties, waar die moeilijkheden zich niet, minder of aanzienlijk minder ernstig voordoen, verzwaaard of verplicht.

6.53 De KBVB verwijst naar artikel B1706.32 van het Bondsreglement (in de sectie 3 “Bijzondere verjaringstermijn”), die werd recent gewijzigd. Dit artikel bepaalt dat “*indien voor 15 juli geen onderzoek werd geopend [...] zijn de uitslagen van de wedstrijden en eindrangschikkingen van de kampioenschappen definitief*”. Het arbitragecollege ziet niet in welke mate deze bepaling relevant is i.v.m. (i) de (on)ontvankelijkheid van vordering tot degradatie, die specifiek door artikel B1711.141 wordt geregeld, en (ii) de verjaring van daden van competitievervalsing, die specifiek door artikel B1706.31 wordt geregeld. Het is niet duidelijk in welke mate artikel B1706.32 verband houdt met vorderingen tot degradatie voor (poging tot) competitievervalsing. Het is een afzonderlijk sub-artikel van artikel B1706.3, gelegen tussen regels i.v.m. bijzondere verjaringstermijnen voor verschillende soorten inbreuken op het Bondsreglement.

6.54 Het staat de KBVB natuurlijk vrij om degradatie als sanctie op gelijke voet te plaatsen met de andere sancties, maar dan dient zij wel het Bondsreglement op dit punt aan te passen.

6.55 Het arbitragecollege is derhalve van oordeel dat de sanctie van degradatie niet meer aan KV Mechelen kon worden opgelegd.

6.56 Om de hiervoor weergegeven redenen kan de sanctie van degradatie ook niet aan Waasland-Beveren worden opgelegd.

6.57 Uit het voorstaande volgt dat de vorderingen van Beerschot-Wilrijk, Lokeren en Tubize, die bij dit geschil alleen maar belang hebben in geval KV Mechelen en/of Waasland-Beveren zouden degraderen, bij gebrek aan belang moeten worden afgewezen.

6.58 Daar tegen de heren Huyck, Swolfs, Van Remoortel en Clippeleyr voor het BAS alleen maar vorderingen werden ingesteld door Lokeren, en de vordering van Lokeren bij gebrek aan belang wordt afgewezen, is de beslissing van de GCHBP wat hen betreft definitief, en is het beroep van Lokeren bij het BAS zonder voorwerp.

6.59 Geen enkele partij stelt een vordering in tot wijziging van de beslissing van de GCHBP jegens de heren Troch en Maeschalck. Om die reden is de beslissing van de GCHBP wat hen betreft definitief en zijn hun vorderingen voor het BAS zonder voorwerp.

6.60 Het arbitragecollege houdt haar beslissing over alle andere vorderingen uitdrukkelijk aan en zal daarover binnen de aan haar opgelegde termijn beslissen (artikel 24 van het Reglement van het BAS).

## **VII. DE ARBITRAGEKOSTEN**

Over de kosten zal beslist worden in de eindbeslissing

## **VIII. BESLISSING**

### **OM DEZE REDENEN,**

Het arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport

- beslist dat de heer Frederic Carpentier als Ondervoorzitter van de Arbiters op rechtsgeldige wijze de opdracht van de heer Herman Verbist, Voorzitter van de Arbiters waarneemt;
- verklaart zich bevoegd om van de vorderingen kennis te nemen, onder voorbehoud van de vorderingen van de heren Mortelmans en Veljkovic, waarover later beslist zal worden;
- verklaart voor recht dat, gelet op de relevante bepalingen van het Bondsreglement, de sanctie van degradatie niet kan worden opgelegd aan KV Mechelen en Waasland-Beveren;
- beslist dat de vorderingen van Beerschot-Wilrijk, Lokeren en Tubize bij gebrek aan belang worden afgewezen;
- zegt dat de beslissing van de GCHBP jegens de heren Dirk Huyck, Walther Clippeleyr, Olivier Swolfs, Jozef Van Remoortel, Evert Maeschalck en Thomas Troch definitief is, en verklaart hun vorderingen bij het BAS zonder voorwerp;
- zegt dat de beslissing over alle andere vorderingen en geschilpunten, en over de kosten, wordt aangehouden.



Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 10 juli 2019.

**Jacques RICHELLE**

**Marc BOES**

**Marinus VROMANS**

**Lid**

**Voorzitter**

**Lid**